DIE XXII. JANUÁRII

IN FESTO

SANCTI VINCÉNTII

LEVÍTÆ, ET MÁRTYRIS,

DUPLEX SECÚNDÆ CLASSIS CUM OCTÁVA.

Omnia de Commúni unius Mártyris non Pontíficis, primo loco, prætèr sequéntia.

AD VÉSPERAS

Ant. Dóminus dedit mihi línguam erudítam, ut sciam sustentáre eum, qui lassus est verbo.

Ant. Replétus sum fortitúdine Spíritûs Dómini, ut annúntiem Jacob scelus suum.

Ant. Sapiéntia et fortitúdo Dómini sunt: tibi, Deus, confíteor, quià dedísti mihi.

Ant. Dedit mihi Dóminus sciéntiam sanctórum, et honestávit me in labóribus.

Ant. Certámen forte dedit mihi Dóminus, ut víncerem, et scirem, quóniàm ómnium poténtior est sapiéntià.

Capitulum. *Sap.* 10.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: in fraude circumveniéntium illum áffuit illi, descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum.

Hymnus.

Partas horrífico supplícii modo
Palmas, atque decus Mártyris ínclyti
Festívo résonent cármine péctora,
Exultántia gáudio.
Cessérunt fúriæ, cessit atrócitas
Illaudáta feri júdicis, ígnium,
Vincénti, rábies fugit, abest procùl
Cædis triste perículum.
Trudúntur rápidis sécula séculis,
Et cursu révolant irrevocábili,
Stat, sempérquè sacris stabit honóribus
Laus immobílior tua.
Te, lucénte polo, donèc eant dies,
Laudábunt hómines, plaúsibus æthere
Responsábit ovans cœtus, et aúrea
Numquàm plectra siléntia.
Summâ laude Pater, Natus et únicus,
Dicátur páritèr Nexus amábilis,
Indivisa manens Númine Trínitas
Nunc, olìm, sinè término. Amen.

℣. Fuit magnus secúndùm nomen suum;
℟. Máximus in salútem electórum Dei.

Ad Magnificat

Ant. Cum transíeris per aquas, tecum ero, et flúmina non opérient te; cum ambuláveris in igne, non comburéris, et flamma non ardébit in te.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, advérsa mundi invíctâ mentis constántiâ toleráre; qui beátum Levítam Vincéntium nec minis terréri, nec pœnis passus es superári; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

AD MATUTÍNUM

Invitatorium. Beátus Vincéntius Christi Martyr triúmphat coronátus in cœlis: * Veníte, adorémus Dóminum.

Hymnus.

Delassáta senis língua Valérii
Quæ proférre néquit, dógmata núntians,
Certo martyrio non tímido pede
It Vincéntius óbviàm.
Sectus sanguíneo vérbere tráditur
Mactándus fídibus discruciántibus;
Inténsis váriat carníficis furor
Instruménta dolóribus.
Prunis suppósitis, cráteque férreâ
Vim perférre diù cógitur ígneam,
Quam solùm váleat sancta repéllere
Ardens péctore cháritas.
Uncis viva caro scínditur úngulis,
Candéntes rénovant vúlnera láminæ,
Dejéctum píceis in spécubus premunt
Testæ corpus acúleis.
¿ Vis audíre novum supplícii genus?
Sic fessum thálamo purpúreo locant
Intèr delícias, sértaque flórea;
Nec constántia frángitur.
Summâ laude Pater, Natus et únicus,
Dicátur páritèr Nexus amábilis,
Indivísa manens Númine Trínitas
Nùnc, olìm, sinè término. Amen.

IN I. NOCTÚRNO

Ant. Factus es suscéptor meus, Dómine, et refúgium meum in die tribulatiónis meæ.

Ant. In quocúmque loco fúeris, Dómine, sivè in morte, sivè in vita, ibì erit servus tuus.

Ant. Magnificábi-

tur Christus in córpore meo sivè per vitam, sivè per mortem.

℣. Fuit magnus secúndùm nomen suum; ℟. Máximus in salútem electórum Dei.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. *Cap.* 2, *et* 3.

Hæc dicit, qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum: Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quià non potes sustinére malos: et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt: et invenísti eos mendáces: et sustinuísti proptèr nomen meum, et non defecísti. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat: Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Hæc dicit primus, et novissimus, qui fuit mórtuus, et vivit: Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es: et blasphemáris ab his qui se dicunt Judæos esse, et non sunt, sed sunt synagóga Sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Esto fidélis usquè ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Tu autem...

℟. E cœlo membra ista possídeo, * Sed proptèr Dei leges nùnc hæc ipsa despício, quòniam ab ipso ea me receptúrum spero.

℣. Ego non solùm alligári, sed et mori parátus sum proptèr nomen Dómini Jesu. * Sed proptèr Dei...

Lectio ii.

Hæc dicit qui habet rhomphæam utrâque parte acútam: Scio ubì hábitas, ubì sedes est Sátanæ: et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Vincénti dabo manna abscónditum, et dabo illi cálculum cándidum: et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisì qui ác-

cipit. Et hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos tamquàm flammam ignis, et pedes ejus símiles aurichálco: Novi ópera tua, et fidem, et charitátem tuam, et ministérium, et patiéntiam tuam, et ópera tua novíssima plura prióribus. Qui vícerit, et custodíerit usquè in finem ópera mea, dabo illi potestátem supèr Gentes, et reget eas in virga férrea, et tamquàm vas fíguli confringéntur, sicùt et ego accépi à Patre meo: et dabo illi stellam matutínam. Tu autem...

℟. Angústiæ sunt mihi úndiquè: * Mélius est mihi absque ópere incídere in manus vestras, quàm peccáre in conspéctu Dómini. ℣. Víncula et tribulatiónes me manent; sed nihil horum véreor. * Mélius est...

Lectio iii.

Qui habet septem Spíritus Dei, et septem stellas, hæc dicit: Scio ópera tua: esto vígilans et confírma cætera, quæ moritúra erant. Qui vícerit, vestiétur vestiméntis albis, et non delébo nomen ejus de libro vitæ, et confitébor nomen ejus coràm Patre meo, et coram Angelis ejus. Et Sanctus, et Verus hæc dicit: Scio ópera tua, et dedi coràm te óstium apértum, quod nemo potest cláudere; quia habes virtútem, et servásti verbum meum, et non negásti nomen meum. Fáciam ut de synagóga Sátanæ véniant, et adórent antè pedes tuos, et scient quia ego diléxi te. Quóniàm servásti verbum patiéntiæ meæ, et ego servábo te ab hora tentatiónis, quæ ventúra est in orbem univérsum. Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, et

nomen meum novum. Et hæc dicit Amen, Testis fidélis et verus, qui est princípium creatúræ Dei: Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo, sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus. Tu autem...

℟. Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifésté tu scis, quià, cùm à morte possem liberári,* Duros córporis sustíneo dolóres: secúndùm ánimam verò proptèr timórem tuum libéntèr hæc pátior. ℣. Pátior sed non confúndor: scio cui crédidi.* Duros córporis... Glória Patri... Duros córporis...

IN II. NOCTÚRNO

Ant. Stetit contra reges horréndos in porténtis et signis.

Ant. Torménta suscépit; ita ut miraréntur, quòd tamquàm níhilum dúceret cruciátus.

Ant. Probávit me Dóminus quasi aurum, quod per ignem transit.

℣. Si consístant advérsùm me castra, non timébit cor meum:

℟. Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego sperábo.

Lectio iv.

Ex SS. Aug. et Leon. Serm. de S. Vinc.; ex Prudent. Carm. 5. et Act. ap. Ruinart.

Vincéntius Martyr ille eximius, quem Paulínus Hispaniárum vocat decus et ornaméntum; quem devótis ádeò Augustínus cóluit obséquiis, ut sermónibus quinque laudes ejus díxerit; quem hymnis, et carmínibus Prudéntius cécinit Mártyrem toto terrárum orbe celebérrimum, Oscæ in Hispánia citerióre nóbili ortus génere, Valério Cæsaraugustáno Epíscopo, máximæ sanctitátis viro, litteris et disciplínis informándus ab infántia tráditus est: qui in doctrína et virtúte gradu céleri sic est progréssus, ut à Valério

ordinátus Diáconus, ab eódem Præsule, qui proptèr línguam impeditiórem verbi ministério minùs erat idóneus, prædicándi partes accéperit. Dum autèm créditum sibi munus summâ cum laude, fructu nec minóri adímplet, in persecutióne Diocletiáni comprehénsus, Valéntiam in Hispánia ad Daciánum Præsidem vinctus dúcitur. Tu autem...

℟. Hanc tentatiónem * Ideò permísit Dóminus evenîre ílli, ut pósteris darétur exémplum patiéntiæ ipsíus. ℣. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántiùs, in plagis suprà modum, in mórtibus freqüentèr. * Ideò permísit...

Lectio v.

Verùm quem coràm Christiánâ plebe infrácto à labóribus ánimo prædicáverat, invíctâ à supplíciis constántiâ coràm tyránno Christum proféssus est. Christiánæ religiónis cultórem se ausus prò palàm dícere, Præsidis furéntis jussu vinctus retórtis bráchiis exténsus est, donèc ossa sédibus suis síngula moveréntur: mòx férreis úngulis semèl atquè íterùm excarnificátus est. Ipse autèm, spretis torméntis, immótus ac quasì esset sinè ullo dolóris sensu, nec minis, nec iterátis cruciátibus addúci pótuit, ut thus idólis adoléret, nequè ut libros sacros tráderet: quaproptèr cratículæ subjéctis ardéntibus prunis impónitur; applicántur membris láminæ; decúrrit inter candéntis ferri asperitátem líquor; strídens flamma arvínâ respérgitur; salis ígnibus sparsi crepitántes minútiæ per membra dissíliunt: intéreà Martyr invíctus, eréctis in cœlum óculis, Dóminum precabátur. Tu autem...

℟. Probávit me Deus quasì aurum, quod per ignem transit: * Vestígia ejus secútus est

pes meus, viam ejus custodívi, et non declinávi ex ea. ℣. Ad cognoscéndum Christum, et societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus. *Vestígia ejus...

Lectio vi.

Post hæc in cárcere testáceis fragméntis strato disténditur, ut testárum acúlei vúlnerum dolórem exasperárent. Sed illustráto cœlitùs cárcere, Angelórum fovétur obséquio, allóquio mulcétur, solútis néxibus deámbulans psallit, cónsonat vocis Angélicæ moduláta suávitas: quod per rimas conspiciéntes stupefácti cárceris custódes, Christiánæ religióni fidelitèr se dedúnt. Edúctus indè Vincéntius molli cúlcitræ impónitur, ut aliquántulùm recreátus ácriùs dénuò torqüerétur: verùm pretiósam resolútus in mortem, Daciáno inánitèr de supplício cogitante, Deo autèm cleméntèr disponénte de præmio, cœlo spíritum réddidit. Circumstántium freqüéntia Sancti vestígia deosculándo prolámbit, vúlnera totíus láceri córporis piâ cu-riositáte palpat, sánguinem línteis éxcipit sacrâ veneratióne pósteris profutúrum. Conténdit adhùc cum mórtuo cadávere Daciánus; sed frustrà feris óbjicit: corax namquè custos cœlitùs designátur, qui eas, trucémque lupum rostro et alis à thesáuro sibi crédito remótiùs arcet: frustrà prójicit in mare; quod étenim mínimè apparére satágerat, nutu divíno semper próditur corpus, ut religiósiùs humándum, inquit Augustínus, venerandúmque demonstrarétur. Tu autem...

℟. Post tempestátem tranquíllum facis, Dómine; et post lacrymatiónem et fletum exultatiónem infúndis. * Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sécula. ℣. Ipse

autèm Dóminus noster Jesus Christus dedit consolatiónem ætérnam, et spem bonam in grátia. * Sit nomen tuum... Glória Patri... Sit nomen tuum.

IN III. NOCTÚRNO

Ant. Proptèr opus Christi usquè ad mortem accéssit, tradens ánimam suam.

Ant. Mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens.

Ant. Vita decéssit, univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exémplum virtútis derelínqüens.

℣. Justus cum cecíderit, non collidétur; ℟. Quià Dóminus suppónit manum suam.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autèm non possunt occídere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 274, *et* 275, (*al.* 8, *et* 12 *de Sanct.*) *in fest. S. Mart. Vinc.*

Magnum spectáculum spectávimus óculis fídei, Mártyrem sanctum Vincéntium ubíquè vincéntem. Vicit in verbis, vicit in pœnis, vicit in conféssióne, vicit in tribulatióne, vicit exústus ígnibus, vicit submérsus flúctibus: postrémò vicit tortus, vicit mórtuus. ¿Quis istam patiéntiam míliti suo donávit, nisì qui pro illo prior sánguinem fudit? cui dícitur in Psalmo, Quóniàm tu es patiéntia mea, Dómine; Dómine, spes mea à juventúte mea. Magnum certámen magnam cómparat glóriam, non humánam nec temporálem, sed divínam et sempitérnam. Fides pugnat, et quandò fides pugnat, carnem

nullus expúgnat. Tu autem...

℟. Testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo; * Et defúnctus adhùc lóquitur. ℣. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est. * Et defúnctus...

Lectio viii.

Quisquis putat sanctum Vincéntium víribus suis ista potuísse, nimìs errat. Quisquis enìm víribus suis hoc se posse præsúmpserit, ètsi videtur víncere patiéntiâ, víncitur à supérbia. Benè víncere hoc est, univérsas máchinas (diáboli) víncere. Illécebras dùm minístrat, víncitur per continéntiam: pœnas et torménta inflígit, víncitur per patiéntiam: erróres súggerit, víncitur per sapiéntiam. Si considerétur in ista passióne humána patiéntia, íncipit esse incredíbilis; si agnoscátur divína poténtia, désinit esse mirábilis. Tanta grassabátur crudélitas in Mártyris córpore, et tanta tranquíllitas proferebátur in voce, tántaque pœnárum aspéritas sæviébat in membris, et tanta secúritas sonábat in verbis, ut miro modo putarémus, Vincéntio patiénte, álium non loqüéntem torqüéri. Et verè, fratres, ità erat: prorsùs ita erat: álius loqüebátur. Promísit enim et hoc téstibus suis Christus in Evangélio, quos ad hujúmodi certámina præparábat. Sic enim ait: Nolíte præmeditári quómodò, aut quid loquámini. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Tu autem...

℟. ¿Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, Dómine? * ¿Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, et justítia tua in terra obliviónis? ℣. Nunc, Dómine, réspice in eo

quod manum tuam exténdis ad sanitátes, et signa, et prodígia fieri. * ¿ Numquid... Glória Patri... ¿ Numquid. .

Lectio ix.

Déniquè his præmíssis, futúræ vidélicèt retributiónis fínibus, étiàm in hoc mundo Mártyrum glóriam demonstrémus. ¿Quæ hódiè régio, quæve província ulla, quoúsquè vel Románum impérium, vel Christiánum nomen exténditur, natálem non gaudet celebráre Vincéntii? ¿Quis autèm hòdiè Daciáni vel nomen audísset, nisì Vincentii passiónem legísset? Quòd verò tantâ curâ servávit Dominus Mártyris corpus, ¿ quid áliud demonstrávit nisì se gubernásse vivéntem, quem non relìquit exánimem? Vicit ergo Daciánum vivens Vincéntius, vicit et mórtuus. Vivens torménta calcávit, mortuus mária transnatavit. Sed ipse inter undas gubernávit cadáver extínctum, qui inter úngulas ánimum donávit invíctum. Non flexit flamma tortóris cor ejus; non mersit aqua maris corpus ejus. Sed in his et hujúsmodi nihil est áliud nisì, Pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus. Tu autem...

Te Deum laudámus...

AD LAUDES

et per Horas

Ant. Factus est Dóminus protéctor meus: salvum me fecit, quóniàm vóluit me.

Ant. Deus meus misit Angelum suum: quià coràm eo justítia invénta est in me.

Ant. Transívi per ignem et aquam; et eduxísti me, Dómine, in refrigérium.

Ant. Tamquàm prodígium factus sum multis; et tu, Domine, adjútor fortis.

Ant. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in reliquo re-

pósita est mihi coróna justítiæ.

Capitulum Justum dedúxit.. ut in 1. Vesp.

Hymnus.

Heros supplíciis victor in ómnibus,
Elúsis fátui júdicis ártibus,
Lecti blandítias déserit ávolans
Trans fulgéntia sydera.
Cœlum prodigiis, corpus ut íntegrum
Projéctum médiis perstet agris, favet,
Custos corvus adest, nec vólucres, nequè
Accédunt ávidæ feræ.
Judex æquóreis flúctibus ímperat
Mergi, relíquiis ne páteat locus;
Incássum, plácidè nàm refluéntibus
Stans undis supèr énatat.
Adsis, ò, fámulis ritè precántibus,
Vincénti, rádium lúminis ímpetra,
Ne cedat píetas fracta perículis,
Succumbátque labóribus.
Id nostro máneat corde recónditum,
Quòd torménta brevì prætereúntia
Ætérnæ páriunt præmia glóriæ,
Permansúraque gáudia.
Summâ laude Pater, Natus et únicus,
Dicátur páriter Nexus amábilis,
Indivísa manens Númine Trínitas
Nùnc, olìm, sinè término. Amen.

℣. Custodívit Dóminus ómnia ossa justi; ℟. Unum ex his non conterétur.

Ad Benedictus

Ant. Amplificátus est in mirabílibus suis; ¿et quis potest simílitèr sic gloriári? Poténtiâ nemo vicit illum, et mórtuum prophetávit corpus ejus: in vita sua fecit monstra, et in morte mira-

bília operátus est.

Oratio Da nobis, quæsumus... ut suprà in 1. Vesperis.

AD PRIMAM

Ant. Factus est... Lectio brevis, Capitulum Nonæ.

AD TÉRTIAM

Ant. Deus meus... Capitulum Justum dedúxit... ut in 1. Vesperis.

℟. breve. Fuit magnus * Secúndùm nomen suum. Fuit...

℣. Máximus in salútem electórum Dei. Secúndùm... Glória Patri... Fuit...

℣. Si consístant advérsùm me castra, non timébit cor meum:

℟. Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego sperábo.

AD SEXTAM

Ant. Transívi...

Capitulum. *Sap.* 10.

Custodívit illum Dóminus ab inimícis, et à seductóribus tutávit illum, et certámen forte dedit illi ut vinceret, et sciret quóniàm ómnium poténtior est sapiéntia.

℟. breve. Si consístant advérsùm me castra, * Non timébit cor meum. Si consístant... ℣. Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego sperábo. Non timébit... Glória Patri... Si consístant...

℣. Justus cum cecíderit, non collidétur;

℟. Quià Dóminus suppónit manum suam.

AD NONAM

Ant. Bonum certámen..

Capitulum. *Sap.* 10.

Intrávit Deus in ánimam servi sui, et stetit contra reges horréndos in portentis et signis: ídeò decantávit, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudávit páritèr.

℟. breve. Justus cum

cecíderit, * Non collidétur; Justus....

℣. Quià Dóminus suppónit manum suam. Non collidétur. Glória Patri... Justus...

℣. Custodivit Dóminus ómnia ossa justi; ℟. Unum ex his non conterétur.

IN II. VÉSPERIS

Ant. Factus est Dóminus... ut ad Laud. Psalm. Dixit Dóminus..., et loco ultim., Psalm. Crédidi...

Capitulum Justum dedúxit.... Hymnus Partas... ut in 1. Vesperis.

℣. In sæculum memória ejus in benedictióne; ℟. Et nominátus est usque ad novissimum terræ.

Ad Magnificat

Ant. Réspice ad orationem servi tui, Dómine Deus, quam orat coràm te hódiè: ut exáudias deprecatiónem populi tui.

DIE XXIX. JANUÁRII

OCTÁVA S.TI VINCÉNTII

LEVÍTÆ, ET MÁRTYRIS.

DUPLEX.

Omnia ut in die Festo prætèr Lectiones I. Nocturni, quæ erunt de Scriptura occurrente, et seqüentes.

In ii. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio iv.

Serm. 13. in nat. S. Vinc. M.

Cunctórum licèt, dilectíssimi, gloriósas Mártyrum passiónes, quos distíncta regiónibus loca meruérunt, una fides fáciat ómnibus indiscréto honóre venerábiles: própriam tamèn sibi in hoc veneratiónis obséquio illi víndicant dignitátem, qui Ecclésiam Dei et documéntis præ cæteris erexérunt, et patrocíniis adjuvérunt. Intèr quos justè beátum Levítam Vincéntium, cujus confessióne et morte Christum incrédulis prædicátum incunctántèr agnóscimus, catholicis stúdiis celebrámus. Qui ut fidelium devotiónem Deo studiósiùs commendáret, altióri charitátis flammèscens affectu, morti sese tandèm fidelitèr óbtulit, quo videlicèt robur fídei in solidíssima petra Christo fundátum, sequácibus imitándum darétur: nec nòn et semen Apostólicæ prædicatiónis per eum plúribus disseminatum, ope suæ intercessiónis

tutum, ac perfécta consummatiónis fruge refértum in cœléstibus demùm hórreis conderétur. Hunc ergo ámpliús própria venueréntur, quem étiàm peregrína mirántur : quátenùs eis se largiórem exhíbeat in benefíciis, quibus se amabiliórem cognóscit in gáudiis, fiátque in ejus solemnitáte ubérior lætítiæ ámbitus, de quo fídei crevit effêctus. Tu autem...

℟. Hanc tentatiónem..

Lectio v.

Vincéntii passiónis vel última pervidére, seu memorári, fratres, evidéntius placet: quátenùs animadvértat sánctitas vestra, quò diábolus suum perdúxerit dolis minístrum, vel quómodò Christus suum in finem usquè serváverit fámulum. Cógnito ígitur sancto Vincéntii abscéssu, judex insánus, et quia Christus vicísset in Vincéntio nésciens Daciánus, illíus sibi promíttit cadáveris expositióne vindíctam, cujus gemit ex virtúte victóriam. Feris namquè et cánibus decépta furóris supérbia assuméndum prójici mandat lictóribus, ut tali pastu eórum impléret ventrem, quórum ipse gerébat mentem. Sed ut dívínis excrescéntibus benefíciis majóris victóriæ Vincéntio grátia conferrétur, míttitur corvus, avis amíca cadavéribus, expósitas córporis dapes servatúra jejúna. Qui ut cœlitùs se custódem designáse tum osténderet, adventántes réliquas aves éminùs non segni ímpetu perturbábat: intèr quas immánem quoquè lupum própiùs accedéntem, vélutì qui commíssum thesáurum sacrílegâ audáciâ attamináre præsúmeret, pennis et alis divérberans procùl abégit. Sed ille, quòd non tàm ad inferéndam venísset injúriam, quàm ad augéndam miráculi pompam, quadam sui ha-

bitúdine stúpidus indicábat. Tu autem...
℟. Probávit me Deus..

Lectio vi.

¡O impúdens furor, et stulta vesánia! Corvus obséquitur, lupus venerátur, Daciánus perséquitur, nec erubéscit velle se adhùc ferox pérdere, quem mansuefácta bestiális féritas satagébat protégere Undè ad occuléndam Mártyris laudem, non jam secrétum, sed profúndum elegit: credens sibi ad delitescéndam ejus glóriam non claustra fidem servatúra, sed máría: quasì non idem eleménti dóminus esset, per quem dudùm ei cárceris ábdita cœlésti fulgóre radiáta micuíssent. Datur nautis mergéndum corpus in flúctibus: ut ad auxílium saltèm æquora profícerent, cui ad vincéndum Christi mílitem terra defecísset. Enavigátis ítaquè magnâ ex parte freti gurgítibus, projéctum inter sorbéntes undas præpotens est Dei déxtera consecúta: et quæ spíritum intúlerat in cœlum, corpus mox rétulit ad sepúlcrum. Sic prædicátor veritátis, charíssimi, nec tormentórum víncitur pœnis, nec tenebrósi cárceris superátur angústiis. Non à béstiis dilaniátur, non profúndo celátur, sed líttori rédditur, præcónio diffamátur: ut qui verè conféssus fúerat nomen Deitátis, veritáte sibi adésse experirétur divinæ suffrágia bonitátis: conseqüénsque erat, quátenùs ad ejus visiónem per mortem attíngeret, quem probábilis vitæ conversatióne sempèr attestátus fuísset; sciens quód de contémptu præséntis vitæ glória surgit beatitúdinis ætérnæ. Tu autem...
℟. Post tempestátem...

In iii. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii. *Cap.* 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autèm non possunt occídere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 276, 277, (al. 12. de Sanct. et 102. de Divers.) in fest. Mart. Vinc.

In passióne, quæ nobis hódiè recitáta est, fratres mei, evidéntèr osténditur judex ferox, tortor cruéntus, Martyr invíctus. In cujus córpore pœnis váriis exaráto, jam torménta defécerant, et adhùc membra durábant. Tot convícta miráculis persistébat impíetas, tot vexáta supplíciis non cædébat infírmitas: agnoscátur ergò operáta divínitas. ¿Quandò enìm corruptíbilis pulvis contra tam immánia torménta duráret, nisì in eo Dóminus habitáret? In his enìm ómnibus ille agnoscéndus, ille glorificándus, ille laudándus est, qui et in prima vocatione dedit fidem, et in suprema passione virtútem. ¿Vultis nosse quià utrúmque donátum est? Audíte Apóstolum Paulum: Vobis, inquit, donátum est pro Christo, non solùm ut credátis in eum, verùm étiàm ut patiámini pro eo. Accéperat hæc útraque Levíta Vincéntius, accéperat, et habébat. Si enìm non accepísset, ¿quid haberet? Habébat in sermóne fidúciam, habébat in passióne tolerántiam. Tu autem...

℟. Testimónium...

Lectio viii.

Clariórem nobis Mártyrem tot torménta faciébant. Multíplici enìm vúlnerum varietáte confóssus, non deserébat pugnam, sed ácriùs iterábat. Putáres quòd eum duráret flamma, non úreret; et tamquàm fíguli fornax lutum molle suscípiens, duram rédderet testam. Póterat Martyr noster dícere Daciáno: Jam non urit ignis tuus carnem meam, quia. exáruit velut testa virtus mea. Et quoniàm verácitèr scriptum est, Vasa fíguli probat fornax, et hómines justos tentátio tribulatiónis; probátus est, atque decóctus illo igne Vincéntius: arsit verò, et crépuit Daciánus. Si enìm non ardébat, ¿undè clamábat? ¿Quid enìm erant verba irascéntis, nisi fumus ardentis? Ergò Mártyri nostro, refrigérium in corde habénti, flammas extrínsecùs admovébat: sed ipse fácibus furóris accénsùs, tamquàm clíbanus intùs ardébat, et habitatórem suum diábolum concremábat. Non tantùm Mártyrem cruciábant torménta, quàntùm illum vastábat insánia. Tu autem...

℟. ¿Numquid narrábit..

Lectio ix.

Sed jam, fratres, illa omnia transiérunt, et ira Daciáni, et pœna Vincéntii. Nunc autèm pœna Daciáno, coróna verò manet Vincéntio. Hoc atténdite, et fidem vestram interrogáte. Sanctus Vincentius si formídine tormentórum negáret Christum, viderétur córpori pepercísse: quadam autèm conditióne mortáli, córpore solveretur. ¿Quid ágeret in resurrectióne, cum in æternum ignem præcipitaretur? Negans Christum, negátur à Christo: Qui negáve-

rit me, inquit, coràm homínibus, negábo eum coràm Patre meo, qui est in cœlis. Ecce negáret, quiéscerent illi tortóres, et vulneráto ánimo, sanum esset corpus; immò occíso ánimo, víveret corpus: ¿quid prodés et in ætérnum mórtuo brevis córporis vita? Tu autem...

Te Deum laudámus....

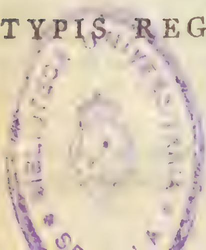
HISPANIARUM.

Ecclesia Dei firmitèr ædificata super fundamentum Apostolorum et Prophetarum ipso summo angulari lapide Christo Jesu, sævientium persecutionum furorem confregit ingenti eorum multitudine qui pro Christiana fide asserenda, nec ærumnis labefacti, nec tormentorum vi conterriti, nec mortem extimescentes invicto de Tyrannis animo triumpharunt. Eminet inter eos S. Levita Vincentius Hispaniarum decus et ornamentum, qui præclarissimo consummato Martyrio, illustrem toto Orbe terrarum gloriam, suique nominis celebritatem est adeptus. Sed quæ communis est in Sanctos Martyres fidelium Religio, illos potissimum excitat ad peculiarem cultum, venerationemque iis exhibendam, quibus communio Nationis et Patriæ legitimum, nobilemque titulum præbet. Hisce rationibus, piaque in Sanctum Levitam devotione, necnon votis quamplurium spectatissimorum Episcoporum, Cleri, et populi permotus Catholicus Hispaniarum Rex Ferdinandus, per suum apud Apostolicam Sedem Oratorem, supplicavit SSmo. D. N. Pio VII. Pont. Max., ut potestatem facere dignaretur utrique Clero Regnorum Hispaniæ et Indiarum solemnius celebrandi Festum Sancti Levitæ et Martyris Vin-

centii sub rit. dup. secundæ classis cum Octava, et cum Officio, et Missa propriis ad Rubricarum leges ritè dispositis. Et Sanctitas Sua, me infrascripto S. R. C. Secretario referente, Religionem piissimi Regis plurimum commendans indulsit, ut in omnibus Dominiis eidem Catholico Regi subjectis ab universo Clero Festum Sancti Vincentii solemniori cultu in posterum quotannis celebrari possit sub ritu videlicet secundæ classis cum Octava, et cum Officio, et Missa propriis ab Emo. et Rmo. Dño. Cardinali Julio Maria de Somaglia S. R. C. Præfecto, et à R. D. Aloysio Gardellini ejusdem S. C. Assessore, meque Secretario subscripto revisis. Die 6. julii 1819.

Julius M. Card. Episc. Portuens. et Sanctæ Ruffinæ della Somaglia S. R. C. Præfectus. = Loco ✠ sigilli. J. A. Sala S. R. C. Secret. Coadjut. = Visto por el Ministro del Rey nuestro Señor, Roma 15. de julio de 1819. Antonio de Vargas.

MATRITI
TYPIS REGIÆ SOCIETATIS
1819.

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm